

מסקנא דעמ"כ, ובענין עדות לקיום הדבר וענין דעת סוגיא דעדי מסירה או חתימה כרתי (ה)

גיטין (ד.)

גמרא כתובות (סוף ח: – סוף ט.), מהנקודתיים
עד "... כשני עדים דמי"
זוהי הסוגיא המפורסמת של "פתח פתוח".

- מה רואים מגמ' זו לענין עדות-לקיום-הדבר?
- מה קשה בזה?

משנה יבמות (קד:): בסופה, "חלצה בשנים ..."
גמרא שם (סוף קה:), "מעשה שחלצו ..."
עד סוף העמוד

נימוקי יוסף למשנה שם (לד. בדפי הרי"ף, ד"ה
בינו לבינה), לפחות עד "... פחות משנים"

- מהו חידושו של הנמוק"י?
 - מה מקורו, ומה קשה נגד דבריו?
- רמב"ם הל' יבום וחליצה (פרק ד' הלכות ה', ו' –
ח', ט"ז) [ובלחם משנה (הל' ט"ז)]
- כמה נחלקו הרמב"ם והנמוק"י?

ויוצן על-פי –
גמרא יבמות (ריש קו.), עד "... והכשירה"
תוס' יבמות (קד: ד"ה והא), "ותניא דבעינן ...",
לפחות עד "... בגיטין"

- מה רואים מזה – האם חליצה דומה לכתיבת גט? לנתינת גט?
- איך יתכן שזה קשור לעדות?

וע"ע –
רמב"ם הל' מכירה (פרק ה' הלכות א', ה' – ו', ט'),
ובהשגות הראב"ד (הל' ט') – מחלוקת רמב"ם וראב"ד בקניין סודר

- ועתה חזור אל דבריו ר"ת בתוס' הכא, ומסביר על-פי-זה!

[חידושי ר' חיים הלוי – הל' יבום וחליצה (שם) ד"ה וכן וד"ה
ואשר – ונמצא עפ"י ע"י ר' אלחנן וסרמן זקובץ הערות (ריש סי' ע"א)]

לחזור ולהמשיך –

גמרא לעיל (סוף ג. – ריש ג:), "ולרבה דאמר
לפי ... חתימה לא בעי"
גמרא הכא (ד.), "אלא לעולם רבי אלעזר ...
הילכתא כוותיה בגיטין"
[כמוצן, עדיף לחזור ישל (ג. – ד.)].

גמרא לקמן (פו:), "ר' אלעזר אומר ... ופליג עליה
בחדא"

- על-פי גמרא זו (פו:), כמה יש להסתפק בפירוש גמרא
דיקן?

ומה יש ללמוד – לגבי פירוש "עדי מסירה כרתי" – מתוך הני
מקורות?

משנה (סוף לד:), "העדים חותמין ..."
גמרא שם (ריש לו.), "והעדים חותמין ...
דאזלי למדינת הים"

משנה (סוף פו:), ובריש הגמרא עד "... בהי
מינייהו קא מיגרשה"

תוס' הכא (ד. ד"ה דקיי"ל) / תוס' הרא"ש (ד"ה
דקיימא)

[רשב"א הכא]

רמב"ם ריש הל' גירושין (הלכות א', י"ג – י"ז)
רי"ף (מו: – מח.) בדפי הרי"ף
רא"ש שם (פרק ט' סי' ז'), וכן ר"ן שם (מו: בדפי הרי"ף)

*

נעיין כעת צפרט צנוף דברי המוס' –

[רמב"ם הל' מכירה (פרק א' הל' א' – ג.)]

לחזור – על הסוגיא היסודית של עדות לקיום/לצירוף הדבר
גמרא קדושין (סה:), "אמר רב יהודה המקדש ...
ואפי' שניהם מודים",
ושם (סה:), "מאי הוי עלה ... אלא לשקרי"